

ἀγριαπίδι τό, Ἰόνιοι Νῆσ. Πελοπν. (Γύθ.) ἄγριαπίδι Ζάκ. ἀγριαπιδί Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγριαπίδο Ζάκ. Κεφαλλ. ἀγριαπιδό Σέριφ. ἀγριαπίδο Παξ. Πελοπν. (Μάν.) ἀγριαπίδο Κρήτ. ἀγριαπιδό Καλαβρ. (Μπόβ.) ἀγριαπιδό Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ μεσν. ἀγριοαπίδιον, πβ. δὲ καὶ γραφὴν κώδικος ἐν Γεωπον. (ἔκδ. Beckh) 8,37,3 ἀγριοαπίδιον.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας ἀπίου Ζάκ. Ἰόνιοι Νῆσ. Καλαβρ. (Μπόβ.) Κεφαλλ. Παξ. Πελοπν. (Γύθ. Μάν.): ἄσμ.

Τώρα ἀξίζουν τ' ἀγριαπίδια ποῦ σωθήκανε τ' ἀπίδια Ἰόνιοι Νῆσ.

Ὁ τζοχὸς καὶ τ' ἀγριαπίδι | εἶναι σταύρωμα 'ς τὸ φίδι (ἐπιδ.) Γύθ. 2) Εἶδος ἀπίου Ζάκ. Σέριφ.: ἄσμ.

Γραπίδι μου βασιλικό, | ποιὸς σ' τό'πε πῶς δέ σ' ἀγαπῶ; Ζάκ.

ἀγριαπιδόκαμπος ὁ, Λευκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγριαπιδεὰ καὶ κάμπος.

Κάμπος, πεδιάς πλήρης ἀγριαπιδεῶν. Πβ. ἀχλαδόκαμπος.

ἀγριαπιδόλογγος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριαπιδόλογγος Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀγριαπιδεὰ καὶ λόγγος.

Λόγγος, δάσος ἐξ ἀγριαπιδεῶν.

ἀγριαπιδούλλα ἡ, Κεφαλλ. ἀγριαπιδούλλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριαπιδεά.

Μικρά ἀγρία ἄπιος ἔνθ' ἀν. Ἡ λ. καὶ ὡς τοπων. Στερελλ. (Αἰτωλ.)

ἀγριαπιδούλλι τό, ἀγριαπιδούλλι Στερελλ. (Ἀκαρναν.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριαπιδεά.

Ἀγριαπιδούλλα, ὁ ἰδ.

***ἀγριάπης** ὁ, ἀγκάπ-πης Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἀγρία ἄπιος.

Ἡ ἀγρία ἄπιος (pyrus Syriaca). Ἰδ. ΠΓεννάδ. 129.

***ἀγριαπόπουλλο** τό, ἀγριαπόπον Πόντ. (Σάντ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριαπί.

1) Μικρὸς καρπὸς τῆς ἀγρίας ἀπίου. 2) Συνεκδ. μικρὸν δένδρον ἀγρίας ἀπίου.

***ἀγριάπαρος** ὁ, ἀγκάπ-παρος Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἄπαρος.

1) Ὁ ἄγριος, ὁ ἀνήμερος, ὁ ἀτιθάσεντος ἵππος. 2) Μεταφ. ὁ ἀντέχων εἰς ἀσέλγειαν, εἰς ἐπανειλημμένην συνουσίαν: Ἄκου, ἀγκάπ-παρον ποῦ λαλεῖ νὰ τσακ-κίση! (περὶ γυναικὸς ἰσχυριζομένης, ὅτι θὰ καταπονήσῃ τινὰ συνουσιαζομένη μετ' αὐτοῦ).

ἀγριάρη τά, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῆς φρ. εἰς τὰ ἄγρια ὄρη.

Τὰ ἄγρια ὄρη, μόνον εἰς τὴν φρ. 'ς τ' ἀγριάρη ἢ 'ς τ' ἀγριάρη καὶ 'ς τ' ἄγρια βουνά, τὴν ὁποίαν ἐπιφωνεῖ τις ὡς ἀποτρεπτικὴν κακοῦ, οἷον γινομένου λόγου περὶ δεινῆς νόσου.

ἀγριάσκημος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀγριάσκημος Πόντ. (Σάντ.)

Ἐκ τῶν ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἄσκημος.

Ὁ ἄγριος ἄμα καὶ ἄσκημος, ὁ πολὺ ἄσκημος, δυσειδής.

ἀγρίασμα τό, ἀμάρτ. ἀγρίασμα Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριάζω. Διὰ τὸν τύπ. ἀγρίασμα πβ. ἄεργιος ἀντὶ ἄγριος, ἀεργεύω ἀντὶ ἀγριεύω κττ.

Ἡ αἰφνιδία πνοὴ βορείου ἀνέμου: Ἀγριασμα ἐπῆρεν.

ἀγριασμός ὁ, Ρόδ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀγριάζω ἢ ἀγριαίνω.

Ἀγανάκτησις, ἐρεθισμός: ἄσμ.

Ἡ κόρη ποῦ τὸν χόχλον τῆς καὶ ποῦ τὸν ἀγριασμόν τῆς ἐπιασεν τὸ λαμπρόσταμνο καὶ τὸ λαμπρὸ λαῦνι.

ἀγριαστοιβή ἡ, ἀμάρτ. ἀγριαστοιή Κάρπ. ἀγριοστοιβή Πελοπν. (Δημητσάν.)

Ἐκ τοῦ κατὰ διάστασιν ἀγρία στοιβή.

Τὸ ἀκανθηρὸν φυτὸν στοιβή ἔνθ' ἀν.: Παροιμ.

Ἡ βγαλ' ἡ κοπρὰ φροκάλι | κ' ἡ ἀγριαστοιή κλωνάρι (ἐπὶ ἀνθρώπου παρ' ἀξίαν εὐδοκιμοῦντος) Κάρπ. κ. ἀ.

ἀγριαφάνα ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀφάνα.

Τὸ ἀγριόχορτον ἐκ τῶν βοτανῶν κενταύριον τὸ ἀστρωτὸν (centaurea calcitrapa) τῆς τάξεως τῶν συνθέτων (compositae), ἡ τοῦ Διοσκορ. (3,17) ἄκανθα. Πβ. ἀφάνα. [**]

ἀγριαχλάδα ἡ, ἀμάρτ. ἀροχλάδα Νάξ. ἀρογλάδα Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κινίδ. Κορων.) ἀρουχλάδα Νάξ. (Φιλότ.) ἀλοχρὰ Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀχλάδα. Ὁ τύπ. ἀλοχρὰ ἐκ τοῦ ἀγριαχράδα. Πβ. μεταγν. ἀγριαχράς.

Τὸ φυτὸν ἄπιος ἡ ἀμυγδαλοειδὴς (pyrus amygdaliformis) ἔνθ' ἀν.: Ἐν' ἡ γύλι τὸ ἀρογλάδας μὲν ἦκε 'ς τὸ χέρι καὶ κουζουλάθηκα καὶ δὲ βορῶ νὰ πιάσω δουλειὰ Ἀπύρανθ. Τοῦτο τώρα ποῦ δὲν εἶναι τσεντρισιμένο τὸ λένε ἀρουχλάδα Φιλότ. Συνών. ἀγριαπιδεά. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀροχλάδα καὶ ὡς τοπων. Νάξ. (Κινίδ.)

ἀγριαχλαδέα ἡ, Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀχλαδέα, δι' ὃ ἰδ. ἀχλαδέα.

Ἀγριαχλάδα, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριαπιδεά, γκορτσέα.

ἀγριαχλαδο τό, ἀμάρτ. ἀρόχλαδο Νάξ. (Φιλότ.) ἀρούχλαδο Νάξ. (Φιλότ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀχλάδι.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριαχλαδέας. Συνών. γκόρτσο.

2) Συνεκδ. πᾶν ἄωρον ἀπίδιον.

ἀγριαψιθεά ἡ, Στερελλ. (Παρνασσ.) Ἡπ. (Κεστόρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. ἀψιθεά.

1) Τὸ φυτὸν ἀψίνθιον ἡ ἀρτεμισία (artemisia absinthium) Ἡπ. Ἰδ. ΘΧελδράιχ 49 καὶ ΠΓεννάδ. 164. Πβ. ἀβρότανο. 2) Τὸ φυτὸν Ἀχίλλειος ἡ ἡβῶσα (Achillea pubescens) καὶ Ἀχίλλειος ἡ μικράκανθος (Achillea micracantha) Στερελλ. (Παρνασσ.) Ἰδ. ΘΧελδράιχ 48. [**]

